

ТРИ МАЙ З ДНЕМ ЗНАНЬ!

УСІ РАЗОМ НА ТЕРШІЙ ШЕВЧЕНКОВИЙ УРОК

Разом із Україною двохсотріччя Шевченкової слави
святкуватиме й увесь світ...

Символічно, що новий навчальний рік було розпочато Шевченковим уроком. До учнів звернувся Президент України Віктор Янукович:

«Геніальний поет, письменник та етнограф, Шевченко, без перебільшення, - один з духовних атлантів нашої держави. Великий патріот, який присвятив усе своє життя Україні. Нинішній Шевченківський урок - це перший ваш урок гордості за вашу державу і народ».

Літературознавець заслужений працівник культури України Сергій Гальченко, який протягом сорока років займається дослідженнями першоджерел творчості Тараса Шевченка, прочитав лекцію для учнів усіх шкіл України. Зокрема, ознайомив нас з унікальними фактами біографії Кобзаря. Тисячі учнів у цей день слухали уривки Шевченкових віршів, як зачитував Сергій Гальченко.

Урок проходив у стінах Київського національного університету, який із 1939-го року носить ім'я Шевченка. Колиш Тарас Григорович мріяв працювати тут і навіть був зарахований на посаду вчителя малювання, однак - не судилося. За кілька тижнів після призначення його заарештували. Проте, після повернення у 1959 році він все ж таки викладав у студентів.

- Всеукраїнський Шевченковий урок - подія, яка об'єднала всю освітянську спільноту, - зауважив Міністр освіти і науки молоді та спорту України Д. Табачник. - Це - чотири на півтора мільйони учнів і понад півмільйона вчителів.

- Більшість із нас з повшиною були на Всеукраїнському уроці в режимі онлайну. Це, виявилось, дуже цікаво, несподівано і пізнавально, - каже учениця КЗ «Рівненський обласний ліцей» Марія Тарасюк. - Несподіванка полягала у тому, що урок пройшов у незвичній формі - без посібників, конспектів і у досить неформальній обстановці.

Всеукраїнський Шевченковий урок дав старт майбутнім ювілейним заходам.

Марія Тарасюк, кореспондент, член гуртка журналістики РМАНУМ

СТАРТ У МАЙБУТНЄ

2.
стор.

ВДРУГЕ В КНИЗІ РЕКОРДІВ УКРАЇНИ

3.
стор.

ТАЄМНИЦЯ ЗОЛОТОЇ ОСЕНІ

4.
стор.

РЕПЕТИТОРСТВО: МАРНОТРАТСТВО ЧИ НЕОБХІДНІСТЬ?

5 стор.

8 стор.

СУБКУЛЬТУРА. ХІПСТЕРИ

Тетяна Сопронюк, кореспондент, член гуртка журналістики РМАНУМ

СТАРТ У МАЙБУТНЄ

На базі Національного університету водного господарства та природокористування відбулася настановна сесія РМАНУМ. Юні науковці з усіх районів області урочисто відзначили початок нового навчального року та отримали заряд натхнення для подальших звершень на інтелектуальній ниві.

Почесними гостями на святі були Таргонський Григорій Миколайович – начальник управління освіти і науки Рівненської обласної державної адміністрації; Корецький Микола Христофорович – в.о. ректора НУВГП, доктор наук з державного управління, професор, заслужений діяч науки і техніки України; Постоловський Руслан Михайлович – Почесний Президент Рівненської Малої академії наук учнівської молоді, кандидат наук, професор, ректор Рівненського державного гуманітарного університету; Тадеєв Петро Олександрович – доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри вищої математики, директор Інституту автоматизованих систем управління, кібернетики та інформаційних технологій Національного університету водного господарства та природокористування; Ковальова Ольга Вікторівна – кандидат мистецтвознавства, доцент, докторант Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв, голова журі конкурсу-захисту; Юхимчук Валентина Григорівна – вчитель іноземних мов Рівненської гуманітарної гімназії, мама Анастасії Юхимчук, переможця II етапу Всеукраїнського конкурсу-захисту; Отець Віталій Лотоцький – ректор Рівненської духовної семінарії протоієрей. - Я вже другий рік займаюся в Малій академії наук, - говорить Олена Якимович, учениця 10 класу Малевської ЗОШ Демидівського району. – Минулого року мені не вдалося вибороти призового місця на конкурсі-захисті, проте цього річ я докладатиму всіх зусиль для досягнення якнайкращого результату. РМАНУМ дає мені шанс реалізувати

свої мрії та довести, що діти із сільської місцевості теж можуть підкорювати недовсяяжні наукові вершини.

- Я ще не брав участі у конкурсах-захистах, - говорить учень 11 класу Рівненського НВК «Колегіум» Любомир Пашко. – Тим не менше, праця над моїм науковим доробком триває вже другий рік. Саме тому я думаю, що цьогогорічний захист стане для мене досить успішним.

- Для мене МАН став не тільки шансом проявити свої творчі та наукові здібності, а й можливість познайомитися з однолітками та провести літні канікули, - посміхається одинадцятикласниця ЗОШ №27 м. Рівне Марія Шпичак, - адже цьогогоріч я брала участь у Всеукраїнській літній школі мистецтвознавства. Два захоплюючих тижні на Закарпатті запам'яталися мені надовго, тому що настільки близьких людей, як учасники школи МАН, я ще не зустрічала.

Перед учнями виступали почесні гості, працівники науки та культури Рівного та області. Усі вони підкресливали високий рівень наукових робіт учнів та зазначали, що Рівненська МАН є однією з найкращих в Україні. Наукові керівники висловлювали надію на те, що у травні на підсумковій сесії нагородять знайдуть своїх законних власників і країна знатиме своїх героїв.

Самі ж МАНівці запевнили своїх наставників, що вони й надалі триматимуть високу планку своїх досягнень. У

президії почесне місце займали Богданець Марія, Юхимчук Анастасія, Добровичська Наталя, Романів Назар, Семенюк Олександр, Богданець Катерина, Мороз Андрій – дійсні члени РМАНУМ, переможці другого та третього етапів захистів.

- Для мене Мала академія стала втіленням концепції «Навчання протягом життя», - розповідає керівник Екологічного центру ПДМ, багаторічний науковий керівник РМАНУМ Варвара Рискова. – Наші учні вже п'ятий рік поспіль беруть участь у конкурсах-захистах і мають високі результати: двоє з них представляли нашу область на III етапі конкурсу в Києві. Вихованці Екоцентру захищають власні наукові доробки в секціях «Ботаніка та зоологія», «Фундаментальна екологія», «Охорона довкілля», «Лісознавство», «Агрономія». Матеріал для досліджень ми беремо в експедиціях, які здійснюємо влітку кожного року.

Настановна сесія МАН стала ще й місцем зустрічі учасників трьох обласних літніх профільних зборів. Юнаки та дівчати з ностальгією згадували дні, проведені в ДСОК «Електронік», та дякували організаторам за чудово проведений час.

«Уперед, до нових вершин!» - саме ці слова стали девізом свята. Україна та наша область можуть бути упевненими: це покоління справді стане новою ерою сучасної історії.

Андрій Ковальчук, фото Ганни Бонки

СПОРТИВНИЙ РАНОК

У Національному університеті «Острозька академія» 12 вересня відбулася акція «Спортивний ранок».

У здоровому тілі – здоровий дух! Це довели студенти Острозької академії. Разом з ректором та викладачами вони взяли участь у загальноуніверситетській акції «Спортивний ранок», яка щорічно відбувається у виші до Дня фізичної культури і спорту.

«Такий захід ми проводимо в Острозькій академії вже четвертий рік поспіль, – зазначила проректор з навчально-виховної роботи Руслана Каламаж. – У нашому навчальному закладі здоровий спосіб життя пропагується з першого дня його заснування. Це – своєрідна наша «візитівка». До речі, в Острозькій академії навіть існують спеціальні премії та гранти для студентів, які ведуть здоровий спосіб життя і займаються спортом».

Загальна ранкова зарядка розпочалася із шейпінгу, а закінчилася пробіжкою та рухливими гімнастичними вправами. На думку організаторів акції, така спортивна програма допомагає активі-

зувати розумову діяльність. Спудей ж переконані – після таких навантажень навчальний день точно буде вдалим.

Старший викладач кафедри фізичного виховання і спорту Олександр Іванів зазначив, що студенти Острозької академії демонструють не тільки високі досягнення в навчанні, а й у спорті. Про це свідчить їх активна участь у багатьох секціях і низка перемог як на місцевому, так і всеукраїнському рівнях.

За словами ректора Ігоря Пасічника, така значна кількість учасників акції свідчить про те, що в Острозькій академії спорт – в пріоритеті. Студентські ініціативи дотримання здорового способу життя всіляко заохочуються та підтримуються ректоратом.

Студенти вишу зауважили, що хотіли б проводити таку акцію щомісяця, аби частіше доводити усім, що бути здоровим і спортивним – модно.

Юлія Яручик, фото Ганни Бонки

ВДРУГЕ В КНИЖІ РЕКОРДІВ УКРАЇНИ

Національний університет «Острозька академія» вже вдруге потрапив до Книги рекордів України. У рамках святкування Дня університету студенти, викладачі та гості свята організували «Поетичний марафон на основі творчості Тараса Шевченка» – 2 100 учасників акції одночасно читали вірші великого Кобзаря. Представник Національного проекту «Книга рекордів України» у Рівненській області Олександр Шустерук зафіксував рекорд України у категорії «Масові заходи» і вручив диплом, що підтверджує досягнення і є свідченням загального визнання.

«Острог – місто рекордів. Пам'ятаєте, як нещодавно ви вшанували українську пісню і її історію? Сьогодні ж ваша креативність і ваш патріотизм знайшли своє відображення в іншому проєкті», – зауважив Олександр Шустерук.

Варто зазначити, що ця масштабна акція приурочена до 200-річчя від дня народження Тараса Шевченка. Студенти усіх факультетів Острозької академії продовжили поетичний марафон символічним танцювальним номером, під час якого виклали на академічному стадіоні «живий» портрет українського генія.

«Щороку наші студенти проводять заходи всеукраїнського

рівня. А сьогоднішню акцію можна взагалі вважати міжнародною, адже у ній взяли участь представники молодіжної обмінної програми «Канада.Світ.Молодь», які приїхали з різних куточків американського континенту, – говорить ректор Острозької академії Ігор Пасічник. – Я сподіваюся, що наш поетичний марафон започаткує своєрідну хвилю таких масових читань творів Шевченка в усій Україні».

Ігор Пасічник також поділився планами Острозької академії на майбутнє: наступного року – в Книгу рекордів Гіннеса.

ТАЄМНИЦЯ ЗОЛОТОЇ ОСЕНІ

«Нині осінь нас чарує, Неповторна, чарівна, Різні барви нам дарує І дивує нас вона», – говорив на Святі золотої осені, яке пройшло у Великоомелянському НВК «школа-гімназія» 20 вересня, учень 6(10) – Б класу Андрій Гайдук. Про неповторність і різнобарвність цієї загадкової, вічно багатої красуні осені розповідали також Піскур Надія та Кравченя Світлана. А найбільше композицій у цьому класі виконав Андріюк Микола. Серед них були такі: «Спасибі, земле, за твої щедроти», «Квітує серце осені», «Подарунок дівчатам від хлопців», «Домовичок – добрий хатній дух», «Земля – не пустеля, Земля – наша мати. Бережімо її!», «Вірний друг запорожця».

Наші випускники, учениці 7(11) – А класу Данилюк Олена та 7(11) – Б класу Кадун Наталія представили нам композиції «Чарівна осінь», «Квітковий вернісаж», «Іхала я на базар», «Ось який у мене перчик». Учні 6(10) – А класу Карпук Юлія, Конкевич Юлія та Сьох Олександр здивували нас композиціями «Дари осені» та «Осінній вальс».

А учні 5(9) – А класу повідали нам таку історію: «Наша квітуча Україна цього року, як ніколи, багата на різні дари: плоди, квіти та багато іншого. Навіть у дощовий день природа нас радує сонячною усмішкою, яку дарують нам соняшники. Ця осінь для нас особливо незвичайна; нещодавно з нами трапилася чудернацька історія. Якось учні нашого класу пішли збирати овочі для осінньої консервації, по дорозі ще й квітів нарвали. Натрапили на дивну істоту. Вирі-

шили зателефонувати вчительку біології Ганні Іванівні. Вона нам повідомила, що то рідкісний «Йожик-єдинорожок». Ми забрали його до класу. Як виявилось, він рогом подавав сигнали до чужоземної планети. Згодом до нас прилетіли містер і місіс Помідоріс з Картопляндії на своєму кораблі. Поспікувавшись з ними, ми дізналися, що в них поламався корабель, коли вони проходили через атмосферу. Наша помічниця осінь подарувала нам чудові незвичайні квіти. Наш клас із цих квітів зробив їм корабель, і вони полетіли». Ось таку дивовижну історію продемонстрували нам дев'ятикласники завдяки своїм композиціям з природного матеріалу.

Не менш цікаву історію ми почули і від учнів 3(7) – Б класу. «А у нас сьогодні радість, – повідомили вони, – українське весілля. На рушничок долі стають Петро і Одарка. Батьки нареченої радіють за дочку, друзки стоять у віночках, собака здивований, що стільки гостей. А гості завітали навіть з далекої Австралії, вони прибули на паровозі. Це австралійський крокодил, страшний динозавр і міцний верблюд. Всі вони привезли кошик подарунків і гарні квіти, а дідуся нареченої написав горілки і святкує весілля. Ой весілля веселеньке, танцюймо всі гарненько». Уявили ви собі цих героїв? Дуже оригінально представили нам свої композиції учні 3(7) – Б класу.

Учні 3(7) – А класу створили композиції «Букет для дівчаток», «Букет із овочів» (Котик Ангеліна), «Корзина для мами» (Данилюк Ірина). Творчість учнів 5(9) – Б класу

проявилася у композиціях «Кошик для Богородиці», «Корзинка для білочки», «Чудо природи» Гордійчук Анастасії, «Історична регата» Бойка Віктора, «Вітамінний кошик» та «Квіти морського дна» Шишковської Катерини і Прончук Ілони, «Духмяна лаванда» Літвінчук Юлії. Захист композицій посилювали рекламні паузи: «Історія – це добре, історія – це клас, не забувайте ви про нас», «Не снікерсуй – горіхи жуй!».

Композиції «Наш клас» (Онопрійчук Олександр), «Осіннє диво» (Яковчук Юлія), «Чари осені» (Ковальова Галина), «Вбрання королеви» (Ясько Володимир) прикрашали святковий стіл 2(6) – А класу. Учні 2(6) – Б класу порадували нас композиціями «Зачарований ліс», «Зайчик-пустунчик», «Осінній човник», «Яблука Білосніжки», «Подарунок від осені», «Привіт з моря», «Скарбничка знань». Не залишились осторонь і учні 4(8) – А та 4(8) – Б класів. Свої композиції вони присвятили 200-річчю від дня народження Тараса Шевчен-

ка, тому і назвали їх уривками творів Великого Кобзаря: «Сидить сотник на причілку та думку гадає; а Настуся по садочку пташкою літає...», «Перебендя старий, сліпий, – хто його не знає? Він усюди вештається та на кобзі грає...», «Розлетілись, розсипались. Сонечко вставало. А я стояв, дивувався, та аж страшно стало...», «Отакето приснослів диво! Чудне якесь! Таке тільки сниться юродивим...», «Нащо мені врода, коли нема щастя, коли нема долі? Літа молодії марно пропадуть, один я на світі – стебло серед поля...», «Доле, де ти? Доле, де ти? Нема ніякої! Коли доброї жаль, Боже, То дай злію, злої!..», «Квіти мої, діти! Нащо вас кохав я, нащо доглядав?...», «Ми восени такі похоті хоч капельку на образ Божий, звичайно, що не всі, а так, хоч деякі...». Розповіла нам про історію створення цих композицій учениця 4(8) – А класу Ковтунець Альона.

Учні ж 1(5) – А класу своїми композиціями показали красу і багатство нашої Батьківщини. Їхні умілі ручки створили такі природні дарунки: «Козацька слава», «Симфонія вічності», «Яскрава мелодія», «Барви осені», «Щедрість», «Черевички для Попелюшки». А учні 1(5) – Б класу показали красу лісових просторів і морських глибин завдяки композиціям «Гарбузові діти» (Яковчук Іванна), «Курчат рахують восени» та «Черепашка» (Школярчук Дмитро), «Дари моря» (Бондар Лариса), «Осінній їжак», «Вуж за обідом» та «Шашлички» (Баха Захар).

Мудрий, талановитий, багатий на творчість і фантазію наш гімназійний народ. Тож зичимо усім подальших успіхів у всіх корисних справах.

Тетяна Сопронюк, кореспондент, член гуртка журналістики РМАНУМ

РЕПЕТИТОРСТВО: МАРНОТРАТСТВО ЧИ НЕОБХІДНІСТЬ?

Початок навчального року – завжди «гаряча пора» для учнів та вчителів. І не тільки тому, що потрібно повернутися до навчання та роботи після літніх канікул, а ще й через те, що у школярів досить часто виникає потреба у додаткових заняттях з різних предметів. Саме тоді на допомогу може прийти кваліфікований репетитор – викладач, що дає приватні (переважно індивідуальні) уроки вдома.

Традиційно існує декілька груп людей, які користуються послугами репетиторів. Найперша – це учні молодших (а іноді й середніх) класів. Зазвичай у них виникають проблеми з іноземними мовами та математикою. В такому випадку якісні додаткові заняття справді можуть дати непоганий результат, тим більше, що вони не дозволяють «запустити» проблему із самого початку. Друга група – це старшокласники. У них трохи інші потреби – підготовка до Зовнішнього незалежного оцінювання, Державної підсумкової атестації та творчих конкурсів під час вступу до університету. Відповідно, і рівень підготовки, на який вони розраховують, є вищим. Хоча для учнів 10-11 класів створюються спеціальні підготовчі курси та тренінги, на яких теж можна заповнити прогалини у знаннях. Також до послуг репетиторів звертаються студенти та дорослі люди, які й становлять третю групу. Найчастіше їм необхідно вивчити іноземну мову або «підтягнути» якийсь предмет професійного спрямування.

За законами економіки, попит породжує пропозицію. Ринок репетиторів досить різноманітний, але його теж можна класифікувати. По-перше, послуги додаткового навчання надають студенти педагогічних вишів. Вони зазвичай пропонують невисоку ціну, що і приваблює батьків учнів. Але варто бути уважним: вчителі-початківці є оптимальним варіантом для учнів молодших класів, але навряд чи вони зможуть підготувати старшокласника до вступу в університет (який вони самі, до речі, ще не закінчили). По-друге, репетиторами часто стають вчителі, для яких додаткові заняття іноді є чи не основним джерелом доходів. Займатися з висококваліфікованим педагогом справді не тільки приємно, а й корисно, але тут можуть виникнути фінансові труднощі: хороший вчитель не буде надавати свої послуги задарма. По-третє, нечасто, але все ж трапляється так, що додаткові заняття пропонують викладачі вишів. Для старшокласників цей варіант є най-

значена ситуація, коли шкільний вчитель є водночас репетитором учня. З одного боку, батьки та й сама дитина переконані в якості освітніх послуг, та й хвилювань щодо професійності викладача виникає менше. Проте з іншого боку, чи є впевненість, що вчитель не почне завищувати (або занижувати) оцінки учня в школі чи інакше виявить зміну ставлення до свого вихованця. Крім цього, така ситуація може спричинити невдоволення серед інших батьків та школярів. Тому деякі навчальні заклади строго забороняють своїм працівникам займатися зі своїми учнями репетиторством за додаткову плату. Проте є вчителі, які добровільно і безкоштовно працюють додатково зі школярами на факультативах чи консультаціях. Якщо Вам пощастило з таким викладачем-альтруїстом, можете сміливо займатися з ним, і результат Вас не засмутить.

Нещодавно з'явилися репетитори, які пропонують свої послуги через мережу Інтернет за допомогою Skype або e-mail. Так можна підібрати мегахваліфікованого викладача з іншого міста, але у Вас ніколи не буде впевненості, що Ви встоїте перед спокусою скористатися тим же Google чи Yandex під час написання тестів чи контрольних робіт для пошуку потрібних відповідей, поглиблюючи прогалини у власних знаннях.

То як же підібрати собі хорошого репетитора?

1. Уважно перегляньте повідомлення в Інтернеті та ЗМІ про репетиторські послуги. Можете також звернутися до знайомих чи навіть вчителів (зазвичай останні мають колег з інших шкіл, які додатково займаються з учнями).

2. Поспілкуйтесь по телефону з потенційним репетитором, уточніть всі деталі, які можуть Вас зацікавити (вартість послуг, тривалість занять, підручники, наявність домашніх завдань, рівень навантаження). Відразу ж повідомляйте про те, на який результат Ви розраховуєте. Якщо Вас щось не задовольняє – можете сміливо підбирати іншу кандидатуру. Пам'ятайте: саме Ви платите за послуги і саме Вам слід контролювати їх якість.

Синюк Онисія, учениця 11 класу:

- У мене потреба в репетиторах не виникла навіть у випускному класі. Я впевнена, що зможу підготуватися до ЗНО, паралельно беручи участь у предметних олімпіадах та конкурсах-захисті науково-дослідницьких робіт МАН. Тим більше, що я беру участь у змаганнях саме з тих дисциплін, які для мене є профільними. Також, на мою думку, шкільні вчителі дають мені достатньо знань для успішного складання вступних випробувань.

Лісівка Олександр, учень 11 класу:

- Я не займаюся з репетиторами, проте відвідую курси польської мови, адже планую вступати в закордонний виш. Звичайно, я здаватиму ЗНО, але його результати не є для мене ключовими, і вважаю, що не варто витрачати гроші на підготовку до нього.

Кучерук Катерина, учениця 11 класу:

- На мою думку, репетиторство є необхідним, особливо в 11 класі, коли триває підготовка до ЗНО та ДПА. Сама я займаюся з репетиторами з тих предметів, які я буду здавати для вступу до університету, і ці уроки вже приносять очевидний результат. Репетитор – це людина, яка займається індивідуально і бачить усі прогалини у знаннях, тоді як шкільному вчителю не завжди вистачає часу та можливостей, щоб адекватно оцінити рівень підготовки кожного з учнів.

кращим, адже вони зможуть підготувати учня не тільки до вступних випробувань, а й до майбутнього навчання в університеті.

Також може скластися досить неви-

ПРОФІЛЬНЕ НАВЧАННЯ АБО ЗАЙВІ ПРЕДМЕТИ У СТАРШІЙ ШКОЛІ

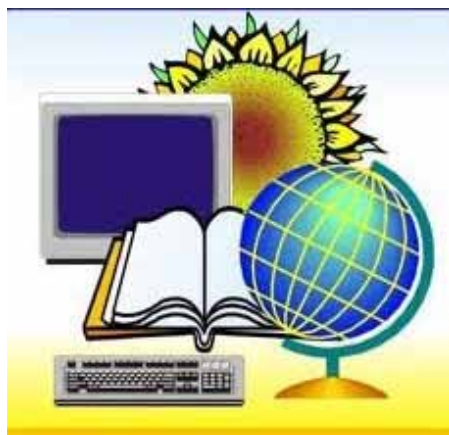
Сьогодні ведеться багато розмов про профільне навчання. З кожним роком воно поступово втілюється у життя, яка ж думка учнів та вчителів з цього приводу?

Профільне навчання - вид диференційованого навчання, який передбачає врахування освітніх потреб, нахилів і здібностей учнів і створення умов для навчання старшокласників відповідно до їхнього професійного самовизначення.

Тобто іншими словами, це поглиблене вивчення предметів, які стануть потрібними у подальшому житті дитини і таке навчання, як правило має починається з старших класів.

Нині у шкільній програмі старшої школи, можна нарахувати близько 15-17 предметів. Спочатку діти просяжують 7-8 уроків в школі, потім приходячи до дому, роблять уроки 3-4 години. Коли ж їм відпочивати та набиратися сил.

За результатами опитування 100 учнів рівненських шкіл, абсолютним лідером опитування є урок технології, але і тут думки розходяться, одні учні вважають це непотрібним, а інші люблять цей предмет пояснюючи це тим, що коли в тебе по 5-6 уроків типу: математики, фізики, біології, хімії....., то хоч на уроці технологій, діти розслаблюють мізки та включають свою фантазію.

Зайві предмети у шкільному курсі, очима учнів старших класів

Технології, Екологія, Людина і світ, Рідна культура, Астрономія, Економіка

Ось, що думає про шкільний курс учні 11 класу:

«Я вважаю, абсолютно не потрібним такий предмет як технології. Це поєднання інформатики, праці та трішки геометрії. Це зайвий клопіт і не потрібне витрачання сил і часу, адже в початковій і середній школі є уроки праці, де дітей вчать основному, так навіщо ще і в старшій школі забивати дітям мізки, якщо можна в 9-11 класах приділити уваги більш потрібним предметам. А екологія! В 11 класі - це та сама біологія за програмою 5-6 класу. Навіщо ж витрачати зайвий час!?»

«Особисто я планую вступати в Польщу, і там фактично мені знадобиться з того, що я вчу польська мова, та Всесвітня історія, але я всерівно буду здавати ЗНО з української мови, літератури, англійської та Всесвітньої історії, тому ось всі більш потрібним предметам. А всі інші предмети, я вчу виключно заради хорошої оцінки в атестаті. А до профільного навчання, я ставлюсь дуже позитивно, учням так було б набагато легше, адже краще вчити напрямом який тобі знадобиться у майбутньому і бути професіоналом, ніж вчити все підряд і знати це на середньому та низькому рівні.» (Бобильова Софія, учениця 11 класу).

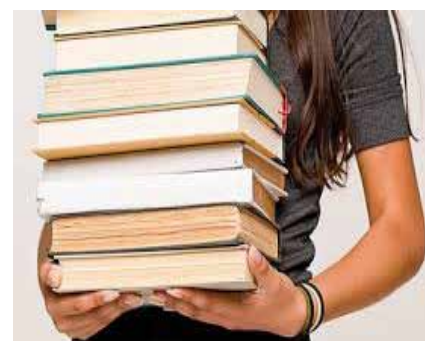
- «Я планую вступати до Медичного Університету ім.Богомольця у Києві. Тому, потрібні для мене предмети, це: біологія, хімія, українська мова, література та англійська. Але я з задо-

воленням вчу всі предмети і мені це цікаво!» (Ситняк Тетяна, учениця 11 класу)

А ось що думають вчителі з цього приводу:

«Непотрібних предметів немає, профільне навчання звісно добре, але я вважаю що діти до закінчення школи мають вчити всі предмети, для всезагального розвитку, а ось коли діти підуть до вищих навчальних закладів, там нехай вони і вчать за певним напрямком», - поділилась з нами своїми думками, вчителька однієї із шкіл Рівного.

З одного боку - дійсно в початковій і середній школі всі предмети потрібні, для розвитку дітей, щоб вони не були обмеженими, але переходячи до старшої школи, більшість дітей вже визначаються з майбутньою професією і мають право за умови введення у навчальних закладах профільного навчання, обирати предмети, які вони вважають необхідними для себе.

ДЕНЬ ЗДОРОВ'Я

У Володимирецькому районному колегіумі відбувся День Здоров'я. У цей день до лісу вирушила уся школа: від перших до одинадцятих класів. У переддень цього свята учні військово-спортивного профілю та учні гуртка «Юний турист» відправились в урочище Дубина для облаштування табору.

Погода сприяла проведенню цього довгоочікуваного дня, а настрої у колегіумівців був піднесеним. Школярі з радістю брали участь у спортивних конкурсах, естафетах та змаганнях.

Лідери учнівського самоврядування закладу теж взяли активну участь в організації та проведенні свята, зокрема організували концерт, на якому учні демонстрували свої таланти, конкурс стінгазет для кожного класу, конкурс на найкращу страву та флешмоб, який найбільше припав до душі енергійним дітям.

Також протягом усього дня присутніх розважала музика.

Загалом і учні, і вчителі провели незабутній день.

Тетяна Сопронюк, кореспондент, член гуртка журналістики РМАНУМ

РЕПЕТИТОРСТВО: МАРНОТРАТСТВО ЧИ НЕОБХІДНІСТЬ?

3. Також існують спеціальні агентства з підбору репетиторів. Вони звільняють Вас від необхідності тривалих пошуків, але вартість їх послуг зазвичай коливається від ціни першого тижня занять до 10-30% від ціни кожного заняття протягом місяця. При потребі можете звернутися і туди.

4. Домовтеся про пробне заняття. Зазвичай репетитори пропонують відвідати одне безкоштовно, а заплатити за наступного пізніше, в разі, якщо Ви погодитеся на подальшу співпрацю.

5. Протягом перших тижнів слідкуйте, чи достатнім є для Вас рівень навантаження, чи підходить Вам методика викладання, чи стали Ви краще розбиратися в даному шкільному предметі.

6. До речі, не обов'язково показником ефективності занять є покращення успішності. Оцінка вчителя – річ украї суб'єктивна і може пройти досить тривалий час до того, як ставлення педагога до учня

зміниться. Саме тому слід орієнтуватися на себе та на відчуття своїх знань.

Скільки ж коштує репетитор?

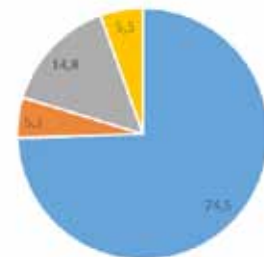
Середня вартість репетиторських послуг коливається від 30 до 60-80 гривень за годину в залежності від рівня кваліфікації викладача. Однак іноді можна зустріти й таких, що оцінюють свої уроки у валюті – від 15 до 50 доларів за одне заняття. Вар-

Скільки грошей на тиждень ви витрачаєте на репетиторів?

■ Більше 400 грн. (8,9%) ■ 300-400 грн. (8,1%) ■ 200-300 грн. (14,4%)
 ■ 100-200 грн. (25,4%) ■ До 100 грн. (16,5%) ■ Готуюся самостійно (26,5%)

Чи займаєтеся ви з репетитором і чому?

■ Так, займаюся за власним бажанням (74,5%)
 ■ Так, займаюся, бо змушувють батьки (5,2%)
 ■ Ні, не займаюся, бо не хочу або не бачу потреби (14,8%)
 ■ Ні, не займаюся, бо не дозволяють батьки або немає можливості (5,5%)

то сказати, що ціна репетитора не обов'язково є показником його професійності, адже плату за власні заняття вони виставляють самі.

Отже, репетитор – річ украї індивідуальна. Одним він приносить користь, для інших – є джерелом даремно витрачених грошей. Вирішувати Вам, головне ж знати чого хочеш та на який результат розраховуєш.

Тетяна Сопронюк, кореспондент, член гуртка журналістики РМАНУМ

СУБКУЛЬТУРА. ХІПСТЕРИ

Панки, скінхеда, емо, байкери... Нині вже нікого не здивуєш розмаїттям молодіжних угруповань. Деякі з них уже «приїлися», «призабулися», як-от готи чи хіпі. Проте на зміну їм з'явилися нові, дещо оригінальніші напрямки, наприклад, субкультура хіпстерів.

Суть субкультури

В ідеалі хіпстери – це люди, які намагаються обіграти образ молодих, сучасних, незалежних інтелектуалів, своєрідна «еліта» суспільства. Вони захоплюються антимасовою культурою і мистецтвом, модою, альтернативною музикою, на кшталт інді-року, артхаусним кіно, сучасною літературою тощо. Взагалі, своєю поведінкою і навіть зовнішнім виглядом хіпстери відмовляються від протесту проти кітчу та масовості.

Оксфордський словник подає визначення слова «хіпстер», як «людина, що слідкує за останніми тенденціями моди». Походить воно від американського «to be hip», тобто щось на зразок «бути в темі», «розумітися на чомусь». Хіпстерський рух набрав оберти після Другої світової війни, коли тогочасна молодь намагалася заперечити пережиті жахіття минулого, забути про них. Тоді до цієї субкультури відносили тих, хто слухав джаз, «тусувався» із джаз-музикантами і намагався бути на них схожим. Проте, сучасні хіпстери не мають із своїми «колегами» ХХ століття нічого спільного, окрім, звісно, назви.

Нові хіпстери виринули на початку 2000-х. Вік – здебільшого 16–25 років, така собі транзитна зона, момент переходу особистості, що дорослішає, у справді доросле життя. Сучасні «еталонні» хіпстери (а далі йтиметься саме про них) ретельно стежать за останніми музичними, літературними, кінематографічними і будь-якими культурними трендами, останніми новинами та найсучаснішими гаджетами. Зневажаючи

попсу та сучасну масову культуру, хіпстери одночасно шанують сьогodenні «елітарні» тренди, чи точніше їх неконсервативний різновид, як то моду андеграунду, інді-музику, контркультурну літературу тощо. Хоча хіпстери негативно ставляться до багатьох відомих брендів, напрямків музики тощо, але одночасно вони знають їх і постійно стежать за тим, що модно, а що ні. Фактично хіпстери не є ані творцями, ані палками та відданими прибічниками якихось явищ, вони лише вибирають із того, що пропонує сучасна культура.

Зовнішні ознаки

Хіпстери люблять «своєрідний» одяг. Дехто навіть стверджує, ніби у них чим рідше дешевша, тим крутіша. Купити на «секунді» за копійки або ж витягти зі старої шафи якийсь светрик, а потім гордо носити його як ознаку стилю та яскравої індивідуальності, є нормою. Потертість та поношеність одягу чи взуття не вважається ганджем.

Хіпстери віддають перевагу вузьким джинсам –«скінні», футболкам чи светрам з малюнком (який обов'язково має бути «оригінальним»), кедам (переважно марки Converse і обов'язково яскравого кольору) або вінтажним туфлям, часто на босу ногу, здебільшого замшевим. Усе це є культовим одягом.

Хіпстери носять два види окулярів: або темні сонцезахисні, виді давно вже стали деталлю «крутого» образу, або, що незвично, звичайні у товстій оправі. Культова марка — Rayban. Невід'ємною деталлю образу є ломограф, тобто фотоапарат LOMO. Хіпстери фотографують усе підряд — вулиці, власні окуляри, кеди, своїх друзів, безпритульних — і вважають це мистецтвом.

Блоги займають у житті хіпстера дуже важливе, часом навіть центральне місце. І це не дивно, адже похизуватися своїми «досягненнями» через мережу можна перед значно більшою кількістю

поціновувачів, аніж уживу. Хіпстери «водяться» у всіх соцмережах, але найпопулярнішим є Твіттер. Адже саме Твіттер найточніше відтворює атмосферу тусовки, на яку орієнтована власне уся субкультура. За написанням блогів хіпстери проводять значну частину свого життя.

Особливості світогляду

«Лук» (від англійського look) — фотографія хіпстера у хіпстерському стилі. Часто саме заради оприлюднення своїх «луків» хіпстери і започатковують блоги. Щоб показати кожен свою обновку чи просто вчергове покрасуватися середньостатистичний хіпстер робить дуже багато знімків. «Лук» - це не просто фотографія, це одна з основ хіпстерського руху, що й не дивно, враховуючи його соціальний та демонстративний характер.

Кожен хіпстер — людина творча, і професію обирає відповідну — письменника, журналіста, фотографа, дизайнера тощо. Але трапляються хіпстери і в несподіваних місцях. Наприклад, продавець у модному бутіку чи офіціант у кав'ярні — теж цілком «хіпстерські» варіанти.

Кав'ярні — одне з найулюбленіших місць оф-лайнової присутності хіпстерів. Вони можуть днями сидіти за кавою, обговорюючи моду, модні журнали, модні тенденції, модних людей...

Хіпстери насолоджуються музикою широківідомих у вузьких колах інді-гуртів, слухають пост-панк, синті-поп та іншу екзотику. Музика для них є не просто задоволенням заради задоволення, а ще одним способом проявити власну індивідуальність.

Визнання у соціумі

Сучасна молодь часто не сприймає хіпстерів, вважаючи їх «втраченим поколінням». Проте, на відміну від інших субкультур, вони не прагнуть до чогось неземного, сповідуючи цілком реальну ідею самовираження. Як вважають самі хіпстери, причиною нападок на них є погана поінформованість суспільства, що й не дивно, зважаючи на «закритість» хіпстерської тусовки.

Наразі хіпстери є однією з найновіших субкультур в Україні, хоча у світі це вже досить застаріле явище.

*Тетяна Сопронюк,
кореспондент, член гуртка журналістики РМАНУМ*

«ЧЕРВОНА РУТА»

В ШОЦІ!

Всеукраїнський фестиваль сучасної пісні та популярної музики «Червона рута» ще з 80-х років минулого століття дарує путівки на велику сцену молодим українським виконавцям. Нещодавно до музичних номінацій конкурсу додався ще й фольклор. Знаково, що рівняни у цьому жанрі є найуспішнішими ось уже декілька років.

Незважаючи на те, що рейтинги фестивалю знизилися, і цього року він об'єднався з Українським музичним ярмарком в «Експоцентрі України» (м. Київ), кількість учасників конкурсу була рекордною - понад 900 виконавців. І тими, хто виходив на фестивалі сцени, і тими, хто їх слухав, були переважно музиканти або звукорежисери, які приїхали перевірити новинки музичної індустрії. Це зробило фестиваль "Червона Рута" своєрідною внутрішньомузичною "тусовкою".

Рівненські колективи та солісти у жанрі «фольклор» були чи не найуспішнішими по Україні. Майже ніхто з учасників із нашого регіону не повернувся без нагороди. Переможцями стали:

Ріта Рагімова – I премія (напрямок «Сольний спів»)

Людмила Кучерук – I премія (напря-

мок «Сольний спів»)

Наталія Кузьмич – II премія (напрямок «Сольний спів»)

Анна Возняк – III премія (напрямок «Сольний спів»)

Сергій Чернюк – III премія (напрямок «Сольний спів»)

Наталія Кузьмич – III премія (напрямок «Сольний спів»)

Співочий гурт Етнокультурного центру Рівненського ПДМу (Ріта Рагімова, Юлія Миколайчук, Світлана Юзюк, Ірина Романюк) – I премія (напрямок «Співочі дуети-тріо-квартети»)

Дует Ріти Рагімової та Юлії Миколайчук – II премія (напрямок «Співочі дуети-тріо-квартети»)

Тріо «Серпанок» - II премія (напрямок «Співочі дуети-тріо-квартети»)

Гурт «Ранкова роса» - II премія (напрямо «Гуртовий спів») та I премія (напрямок «Виконання обрядів»)

Гурт «Веснянка» Етнокультурного центру Рівненського ПДМу – I премія (напрямок «Виконання обрядів»)

Інструментальна капела гурту «Веснянка» Етнокультурного центру Рівненського ПДМу – I премія (напрямок «Гуртова інструментальна музика»)

Шевчук Олена – I премія (напрямок «Сольна інструментальна музика»)

Найрезультативнішими стали вихо-

ванці Етнокультурного центру Рівненського міського Палацу дітей та молоді - чотири перших премії та дві третіх. Також багато з інших переможців, що представляли РДГУ, є випускниками цього закладу.

- Така кількість перемог переконала музичних професіоналів у тому, що варто виділити окрему рівненську школу фольклору, що не поступається місцем загальновідомим київській та харківській школам, - говорить художній керівник Етнокультурного центру Рівненського Палацу дітей та молоді Віктор Ковальчук. - Враховуючи результати з успадкування традиційної культури краю дітьми і молоддю в Етнокультурному центрі, організатори та дирекція фестивалю планує провести семінар-практикум для керівників фольклорних гуртів з усієї України на базі центру. Такі фестивалі, як "Червона Рута" дозволяють музикантам, зокрема тим, що працюють у жанрі народної музики, не лише перевірити свій виконавський рівень, а й поспілкуватися з колегами, взяти щось нове для свого розвитку.

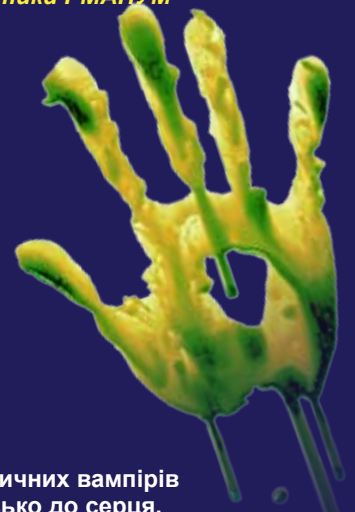
Варто зазначити, що виступи рівнян на «Червоній руті» минулоріч також були дуже результативними – загалом п'ять призових місць.

Ольга Гвоздецька, кореспондент, член гуртка журналістики РМАНУМ

НЕМІФІЧНІ ВАМПІРИ - СЕРЕД НАС...

Ви хоч раз чули про вампірів? Це – міфічні неживі істоти, які полювали на людей або тварин, та пили їхню кров. Енергетичний вампір від міфічного відрізняється тим, що живиться не людською кров'ю, а енергією. Ним може бути ваш знайомий, друг, родич, і навіть... ви самі.

Чим вони небезпечні? Енергетичні вампіри живляться вашою душевною енергією, висмоктують «життєві соки». Після спілкування з ним ви будете відчувати себе виснаженим, втомленим.

Як же розпізнати того самого «енергопивцю»? Енергетичні вампіри діляться на декілька видів. Перший - це місячний вампір. Вони безперервно скаржаться на «погане» життя, намагаються викликати співчуття. Проте, не варто плутати цих псевдонещасних із людьми, які справді потребують допомоги. Місячний вампір буде щоденно та майже невпинно скаржитися саме вам на свої негаразди – і це має вас насторожити.

До другого виду енергетичних вампірів належать люди, які домагаються фізичного контакту. Це може бути простий дотик, поглажування по спині, обійми. При цьому вони виглядають щирими та невимушеними. «Вкрадливими» вампірами називає їх відомий езотерик, автор теорії Трансерфінга, Вадим Зеланд.

Третім видом є «сонячні» вампіри. Це люди-провокатори, які виводять людей з рівноваги, штовхаючи їх на конфлікт. Коли ви піддаєтесь провокації, вампір отримує жадану енергію. Найбільше вони бояться спокійних, терплячих людей, яких вивести з себе вкрай важко. Тоді вампір втрачає енергію на спроби вас спровокувати і не отримує нічого натомість.

Щоб вберегтися від енергетичних вампірів не слід сприймати все близько до серця. Станьте більш терплячим та спокійним, не виправдовуйтеся перед людьми, інакше вам не уникнути уваги вампірів.

Є кілька кроків для захисту від енергетичних вампірів. Спробуйте розгадати причину «негативу» від співрозмовника, адже його постійні проблеми повинні бути чимось зумовлені. Якщо він знову почне розмову

про свої невдачі, неприємності, мовчки усміхніться, а інформацію «впустіть через одне вухо, а випустіть через друге». Є ще одна проста хитрість. Попросіть «скиглія» розповісти про щось хороше. Це актуально саме тоді, коли вампір вже в соте намагається розповісти про свої негаразди. Після такого прохання він, швидше за все, втратить інтерес до вас. А також повторюйте про себе «Спасибі. Я тебе люблю! Ти не заподієш мені шкоди!». Вампір відчує це на підсвідомому рівні, і покине вас. Та найголовніше – будьте на позитиві :)!

Тож завжди усміхайтесь, випромінюйте добро. І не дайте вампірам жодного шансу!

Марія Тарасюк, член гуртка журналістики РМАНУМ

ЯК БОРОТИСЯ ЗІ СТРЕСОМ?

Настала осінь – пора, коли після літніх відпусток більшість людей повертаються до звичного ритму роботи, а відтак потерпають від стресів.

Насамперед слід сказати, що вберегтися від стресу дуже важко. З одного боку, стрес – це позитивне явище, бо він не дає нам нудьгувати і розслаблятися, стимулюючи до праці. Якщо стрес «одноразовий» – це лише загартує нервову систему для подальшої боротьби, що називається життям. Кожен наш день сповнений нестандартних та іноді неочікуваних змін і ситуацій, проте це не привід сидіти склавши руки. Поборовши одні неприємності, людина буде більше підготовлена до наступних випробувань.

Проте, з іншого боку, стреси негативно впливають на наше здоров'я. Коли настає період тривалих неприємностей чи напруженої роботи, то такий «стресовий» стан може перерости у депресію. А від неї у деяких випадках можуть врятувати лише ліки, призначені спеціалістом.

Щоб впоратися з проблемою, у певних ситуаціях достатньо лише «відійти в сторону» і все зважити. Але через паніку, розпач, сильне емоційне потрясіння чи якісь інші причини ми не можемо цього зробити. Зрозуміло, це не стосується тих випадків, коли проблема потребує негайного вирішення. Тому, якщо це можливо, психологи радять зачекати з розв'язанням проблем хоча б день. Ну от, день минув, проблеми залишились, але ти ще живий :). Тепер можна об'єктивно оцінити ситуацію. Можливо ці проблеми:

- а) взагалі не варті уваги;
- б) не такі страшні і варто спробувати їх розв'язати.

Пропонуємо тест. Він допоможе визначити наскільки ти стійкий до стресу. Тест був розроблений психологами Медичного центру Бостонського університету. Дайте відповідь на питання, поставивши оцінки:

- 1 - «майже завжди»
- 2 - «часто»
- 3 - «іноколи»
- 4 - «майже ніколи»
- 5 - «ніколи»

1. Ти споживаєш на день мінімум одну гарячу страву?
2. Твій сон триває приблизно 8 - 9 годин на добу?
3. Ти постійно відчуваєш любов людей і постійно віддаєш їм свою?
4. У межах 50 км у тебе є людина, якій ти довіряєш?

Як боротися зі стресом? Намагайся відволіктися, придумавши для себе заняття. Ось декілька порад:

1. Бігай, плавай, танцюй.
2. Їж багато фруктів.
3. Вивчи щось новеньке.
4. Проведи час із друзями.
5. Малюй, фотографуй, пиши.
6. Мандруй (навіть власним містом).
7. Обговори свою проблему з кимось небайдужим

5. Ти відвідуєш тренажерний зал хоча б 2 рази на тиждень?

6. Твоя вага в нормі?

7. Ти регулярно береш участь у громадському житті?

8. У тебе багато друзів і хороших знайомих?

9. У тебе є один або два друга, яким ти повністю можеш довіряти?

10. Ти часто хворієш?

11. Ти можеш відверто сказати співрозмовникові, якщо ти злишся на нього?

12. Ти регулярно пліткуєш з друзями?

13. Ти робиш щось хоча б раз на тиждень заради жарту?

14. Ти можеш із користю організувати свій вільний час?

15. У тебе кожного дня є хоча б трішки часу лише для себе?

Результат

Менше 20 балів.

У тебе прекрасна стійкість до стресових ситуацій. Твій організм легко переносить стресові ситуації і справляється з емоційним напруженням на «відмінно»!

30 і більше.

Стрес сильно впливає на твоє життя. У тебе не завжди виходить подолати його.

Більше 50 балів.

Варто задуматися про те, аби щось змінити у житті. Ти дуже легко впадаєш у паніку через «стресові» ситуації. Уважно проаналізуй свої відповіді на запитання тесту: якщо деякі з них «принесли» 3 і більше балів, намагайся змінити щось у цих сферах.

Найбільше стресових ситуацій нас чекають у «перехідному віці», саме тому ми повинні навчитися їх долати зараз, щоб крокувати у дорослому житті з легкістю.

ЯКИЙ КОЛІР ВАШ?

Ольга Шуплецова, член гуртка журналістики РМАНУМ

Люди здавна помітили, що різні кольори впливають на нас по-різному. Одні кольори можуть заспокоювати, а інші, навпаки, – дратувати, збуджувати. То як же впливають кольори на емоційний стан людини?

Напевно кожен із нас помічав, що залежно від кольору оточення (стін, меблів та іншого) наші емоції змінюються. Психологічний аспект сприйняття кольору людиною пов'язаний з її емоційним, соціально-культурним та естетичним станами, а отже, використовуючи палітру кольорів, можна впливати на різні емоції.

Завдяки народним та науковим спостереженням визначили, що **зелений** колір має заспокійливий ефект. У кімнаті приємного зеленого кольору ми перебуваємо у стані спокою, наші очі відпочивають, а мозок відчуває гармонію.

Червоний колір, навпаки, є найбільш емоційно насиченим. У кожної людини червоний викликає такі асоціації, як вогонь, кров, сонце. З фізіологічної точки зору, ми помічаємо червоний колір першим, тому що його вплив на сітківку найвідчутніший. Він підвищує артеріальний тиск, прискорює серцевий ритм та дихання, тим самим збуджує і посилює агресивність.

Жовтий колір зазвичай асоціюється із сонцем, тому він пробуджує в нас енергію та оптимізм. Чи помічали ви, як широко використовується помаранчевий колір в закладах швидкого харчування? Так ось, помаранчевий – найактивніший стимулятор енергії, а відповідно й апетиту.

Коричневий колір єднає нас із природою, ми відчуваємо себе непохитними та впевненими.

Колір благополуччя та стабільності – **блакитний**. Деякою мірою, він є пасивним кольором. На земній поверхні синій переважає, можливо тому ми сприймаємо його як колір вічності й тамниці. Він надихає нас на глибокі роздуми.

Білий колір у давнину вважали кольором смерті та мовчання (до речі, японці й досі так вважають). Сьогодні ж білий колір – символ радості й чистоти.

Чорний колір – не такий «страшний», яким його вважають. З давніх-давен чорний відповідав жіночності, її містичній постаті, справжній жіночій сутності. Він також є невід'ємним кольором елегантності. Проте надмір чорного викликає пригнічення і сум.

Кожен колір – як вияв особистого темпераменту. Вибір того чи іншого кольору характеризує сутність людини та може розповісти про неї багато цікавого.

Обираючи для себе колір, зважайте на свій психологічний стан. Використовуйте знання колористики для покращення настрою чи заспокоєння своєї надмірної емоційності. Правильно підібрані кольори відновлюють гармонію душі та єднують її з природою.